

דִּקָּאן זַכִּי

לְזַכִּי דִּקָּאן כֻּטֵּב .

דִּקָּאנֵהּ בֵּינַּ אֲלֵבְנֵיךָ וְאֲלֵבְרִיד .

זֶהְבַּ נֹרִי לְדִקָּאן זַכִּי .

נֹרִי: אֲרִיד (אני רוצה) לִבְנֵיךָ, כִּתָּב "אֲנָא וְכֻלְבֵּי" .

זַכִּי: הַזֶּה הוּא אֲלֵכִתָּב . הַזֶּה כִּתָּב לִכְתִּיב לְבְנָי .

נֹרִי: הֲלֵ לֵךְ כֻּלְבֵּי?

זַכִּי: לֹא, כָּאֵן לִי כֻּלְבֵּי כִּבִּיר וְהֵרֵב .

הַזֶּה = הַזֶּה:

לֹא יְהוּדִי .

לֹא הַזֶּה יְהוּדִי

וְכִתָּב רַבָּב .

בְּנֵי נֹרִי .

תְּמִרִין 16 . תַּרְגְּמוּ אֶת הַמְשֻׁפְּטִים הַבָּאִים לְעִרְבִית:

1. האם כתבת את הספר הזה, דוד?
2. הייתה לאבי חנות ספרים.
3. היכן ירדת, רות? ירדתי כאן.
4. איפה השארת את הספר רבאב?
5. הריהוט בביתי רב.
6. השארתי את כלבי כאן.
7. חנותי בין הבנק והדואר.
8. זה סופר לבנוני גדול.
9. זה ילד וזאת ילדה.
10. הילדה הזאת בתי.

